

Nữ Tướng

Lê Chân

Lê Thiên

Đầu năm Kỷ Sửu 2009, Cộng đoàn Công giáo Việt Nam Giáo phận Metuchen, New Jersey tổ chức đêm văn nghệ mừng Xuân. Hoạt cảnh ngắn một màn một cảnh về Hai Bà Trưng – Trưng Trắc, Trưng Nhị là một trong các tiết mục vui xuân ấy.

Trong vở hoạt cảnh nhan đề “THỰC NỮ MÊ LINH ĐUÔI GIẶC BẮC PHƯƠNG”, ngoài Hai Bà Trưng, còn có các nhân vật chính như Thi Sách, phu quân Bà Trưng Trắc; Tô Định, Thái thú Tàu; và nữ tướng Lê Chân.

Hầu hết người Việt chúng ta ai cũng biết ít nhiều về Hai Bà Trưng cùng một số nhân vật lịch sử liên quan tới Hai Bà. Nhưng cái tên “Lê Chân” có lẽ xa lạ với nhiều người, mặc dầu trước năm 1975, tại Sài Gòn, vùng Tân Định, có một đường phố mang tên Lê Chân. Và hiện nay, dưới chế độ CSVN, tại thành phố Hải Phòng vẫn còn tượng đài bà Lê Chân uy nghi trong chiến bào. Tên của Bà còn được đặt cho một quận sầm uất giữa trung tâm thành phố ấy. Đó là Quận Lê Chân. Quận này gần đây trở nên nổi tiếng trong cả nước khi báo chí VN khai ra vụ ăn bẩn to lớn của các quan chức CSVN cướp đất của dân, ngang nhiên mua đi bán lại bỏ túi bạc tỉ.

Theo báo Tiền Phong ngày 15/3/2006, dư luận ở Hải Phòng xôn xao về vụ chia chác đất có hệ thống từ trên xuống dưới ở khu vực Quán Nam, nay là phường Dư Hàng Kênh, **quận Lê Chân**. Tờ báo này cho biết, có tới “680 lô đất trị giá từ vài trăm triệu đồng đến tiền tỷ/lô được chia đều cho các quan chức từ thành phố xuống xã... gây bất bình trong nhân dân.”

Tài liệu lịch sử viết về bà LÊ CHÂN không phải ít. Đứng đầu là bộ Đại Việt Sử Ký Toàn

Tượng Nữ tướng Lê Chân giữa TP Hải Phòng (Bắc VN)

Thư (năm 1479) của Ngô Sĩ Liên, một sử gia nổi danh triều Vua Lê Thái Tôn (thế kỷ 15). Từ đó, không ít sử gia khác cũng viết về Bà.

Quyển Từ Điển NHÂN VẬT LỊCH SỬ VIỆT NAM dài ngót 1500 trang của Nguyễn Q.Thắng và Nguyễn Bá Thế ghi nhận về phần nữ tướng Lê Chân như sau:

“Lê Chân, nữ tướng thời Trưng Vương, không rõ năm sinh, năm mất. Quê làng An Biên, huyện Đông triều, tỉnh Hải Dương. Thân phụ bà bị Thái thú Tô Định giết. Quyết báo phục thù nhà nợ nước, bà cùng các nữ tướng theo giúp Hai Bà Trưng khởi nghĩa. Trong các trận đánh, bà thường được cử đi tiên phong, dũng cảm có tiếng.

Đuổi được quân xâm lược, Trưng Nữ Vương rất trọng vọng bà, giao cho coi việc quốc phòng. Để nung chí chiến đấu của nghĩa quân, bà thường mở cuộc thi võ và diễn võ hai ba ngày liên tiếp.”

Căn cứ các sử liệu, chúng ta được biết, vào đầu thế kỷ thứ I, nước ta (tức Giao Chỉ) bị lệ thuộc nhà Đông Hán (25-220) bên Trung Hoa. Nhà Hán sai Tô Định đến trấn nhậm Giao Chỉ với chức danh Thái thú. Thái thú Tô Định vô cùng bạo ngược, làm lắm điều tàn ác, người người oán hận. Chính sách ngoại biên của nhà Hán với nhiều luật lệ dã man đã khơi dậy ngọn lửa oán hờn trong lòng dân nước Việt.

Bà Lê Chân quê ở xã An Biên, huyện Đông Triều (nay thuộc tỉnh Quảng Ninh). Cha bà là Lê Đạo chuyên dạy học và làm thầy thuốc. Lên 20 tuổi, Lê Chân nổi danh tài sắc. Biết được điều đó, Tô Định truyền cho Lê Đạo phải gả Lê Chân cho hắn. Cha mẹ Lê Chân và cả Lê Chân đều một mực từ chối. Lê Chân tìm cách lẩn trốn, không để mình sa vào tay Hán tặc. Vốn là tay gian hùng từng sát hại nhiều người vô tội, Tô Định sau khi ụy hiệp Lê Đạo mà không đạt kết quả mong muốn, lập tức ra tay giết chết Lê Đạo.

Thù nhà nợ nước đè nặng lên vai Lê Chân, bà biến nơi sinh quán của mình làm cứ địa, chiêu mộ và luyện tập nghĩa binh chống quân Hán. Bà khai phá một khu rừng âm u gần biển lập thành trại ấp đặt tên là An Biên cho gia đình nghĩa binh đến sinh sống và thao luyện binh mã...

Năm 39, Tô Định lại giết Thi Sách, phu quân của Trưng Trắc. Thù nhà, nợ nước sôi sục, Trưng Trắc cùng với em là Trưng Nhị chiêu binh mãi mã phát cờ khởi nghĩa đánh quân nhà Hán.

Được tin Trưng Trắc và Trưng Nhị khởi binh chống Tô Định và nghe lời hịch của Trưng Trắc kêu gọi dân chúng vùng lên chống giặc Hán từ phương Bắc, bà Lê Chân liền mang quân tụ nghĩa dưới cờ của Hai Bà Trưng. Cánh quân dưới quyền thống lĩnh của nữ tướng Lê Chân đánh thắng quân Đông Hán trong nhiều trận lớn, cuối cùng hiệp lực cùng quân của Hai bà Trưng tấn công vào thành Luy Lâu, hang ổ cuối cùng của Tô Định. Tô Định đại bại, khiếp sợ quá, tìm đường trốn chạy về Nam Hải chịu tội với vua Hán. Hai Bà Trưng tái chiếm tất cả 65 thành, giành lại giang sơn, dựng nền độc lập... chọn Mê Linh làm đế đô.

Nữ tướng Lê Chân được Trưng Trắc phong làm “Chưởng quân binh quyền nội”, một chức vị na ná chức Bộ trưởng Quốc phòng. Đồng thời nữ tướng Lê Chân cũng được cử đưa quân đi trấn thủ vùng ven biển An Biên (vừa là trại ấp vừa là căn cứ của nghĩa binh do Lê Chân xây dựng) với chức vụ “Trấn Thủ Đông Phương Hải Tàn” - tương đương chức Tư Lệnh Quân Khu ngày nay.

Nữ tướng Lê Chân một mặt tạo công ăn việc làm an cư lạc nghiệp cho các gia đình nghĩa binh ở An Biên, một mặt đôn đốc binh lính bảo vệ đường biển, ngăn chặn quân Đông Hán từ biển đông tràn vào. Bà Lê Chân còn truyền quân sĩ đóng lợp tàu thuyền, tổ chức tuần thám các khu vực cửa biển.

Mùa hè năm 42, Nhà Hán sai Mã Viện làm Phục Ba Tướng Quân, mang hàng vạn binh hùng tướng mạnh cùng 2000 chiến thuyền, ồ ạt tiến vào nước ta. Hai Bà Trưng cùng nữ tướng Lê Chân quyết tâm cự, đánh trả quân xâm lược Bắc phương. Nhưng vì thế yếu trước lực lượng đông đảo và hùng hậu của Mã Viện, lực lượng của Hai Bà Trưng thất thế, cả lực lượng của Lê Chân với vũ khí và tàu thuyền đều thô sơ nên cũng không đủ sức chống đỡ.

Đến tháng 5, năm 43, quân Hai Bà Trưng thua trận, bỏ Mê Linh chạy về vùng Cẩm Khê (gần Sông Đáy). Bị quân Mã Viện đuổi theo, Hai Bà liền mình nhảy xuống dòng sông Hát Giang tận tiết. Có tài liệu lại cho rằng Bà Trưng Trắc bị tử thương, còn Bà Trưng Nhị thì gieo mình xuống hồ Lãng Bạc.

Các nữ tướng của Hai Bà, kể thì tử trận, người thì tự vẫn theo Hai Bà. Riêng nữ tướng Lê Chân rút quân về cố thủ ở Đồ Sơn và tiếp tục đánh trả quân Mã Viện nhiều trận khác, cuối cùng thì hy sinh ở mặt trận Đông Triều.

Một vài ngộ nhận về danh tánh các nhân vật lịch sử Việt Nam tưởng cũng nên làm sáng tỏ ở đây. Chẳng hạn, có người cho rằng trong lịch sử VN có LÊ KHẮC CHÂN, không có LÊ CHÂN.

Sự thật, nhân vật lịch sử của VN lưu danh lại hậu thế có tên là TRẦN KHÁT CHÂN (chứ không phải LÊ KHẮC CHÂN). Trần Khát Chân là một danh tướng Nhà Trần thời vua Trần Nghệ Tông. Năm 1389, tướng Trần Khát Chân được Nhà Vua cử đi đánh dẹp quân Chiêm Thành xâm lấn nước ta. Trần Khát Chân giết được Vua Chiêm là Chế Bồng Nga, đẩy lui quân Chiêm Thành ra khỏi bờ cõi nước Nam. Như vậy, Bà Lê Chân thuộc thế kỷ thứ nhất, còn ông Trần Khát Chân thì thuộc thế kỷ 14, không thể lẫn lộn được.